

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה story-מקרה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-שור שנגח את הפרה										
אמר לו: [רבי חייא בר אבא]	עד שאתה שואלני למה נאמר בהם טוב, שאלני אם נאמר בהן טוב אם לאו, שאיני יודע אם נאמר בהן טוב אם לאו, כלך אצל ר' תנחום בר חנילאי, שהיה רגיל אצל ר' יהושע בן לוי, שהיה בקי באגדה.										נה.
א"ל: [רבי תנחום בר חנילאי]	אזל לגביה										נה.
אלא כך אמר לי שמואל בר נחום אחי אמו של רב אחא ברבי חנינא, ואמרי לה אבי אמו של רב אחי ברבי חנינא:	הואיל וסופן להשתבר.										נה.
וכי סופן להשתבר מאי הוי?											נה.
רב אשי:	חס ושלום, פסקה טובה מ ישראל.										נה.
רבי יהושע:	הרואה ט"ת בחלומי - סימן יפה לו.										נה.
מ"ט?											נה.
אילימא משום דכתיב טוב											נה.
אימא: (ישעיהו י"ד) וטאטאניה במטאטי השמך											נה.
חד ט"ת קאמרינן.											נה.
אימא: (איכה א') טומאתה בשוליה											נה.
ט"ת בי"ת קאמרינן.											נה.
אימא: (איכה ב') טבעו בארץ שעריה											נה.
אלא, הואיל ופתח בו הכתוב לטובה תחילה, שמבראשית עד (בראשית א') וירא אלהים את האור לא כתיב ט"ת.											נה.
וא"ר יהושע בן לוי:	הרואה הספד בחלומי - חסו עליו מן השמים ופדאוהו. הני מילי בכתבא.										נה.
וכן חיה ועוף כיוצא בהן וכו'.											נה.
ריש לקיש כאן שנה רבי:	תרנגול טווס ופסיוני - כלאים זה בזה.										נה.
פשיטא											נה.
רב חביבה:	משום דרבו בהדי הדדי, מהו דתימא מין חד הוא, קמ"ל.										נה.
שמואל:	אווז ואווז הבר - כלאים זה בזה.										נה.
מתקיף לה רבא בר רב חנן:	מאי טעמא? אילימא משום דהאי אריך קועיה והאי זוטא קועיה, אלא מעתה, גמלא פרסא וגמלא טיעא, דהאי אלים קועיה והאי קטין קועיה, הכי נמי דהוו כלאים זה בזה										נה.
אלא אמר אבוי:	זה ביציו מבחורין, וזה ביציו מבפנים.										נה.
רב פפא:	הא טעונה חדא ביעתא בשיחלא, והא טעונה כמה ביעתא בשיחלא.										נה.
רבי ירמיה אמר ריש לקיש:	המרביע שני מינים שבים - לוקה.										נה.
מאי טעמא?											נה.
רב אדא בר אהבה משמיה דעולא:	אתיא למינהו למינהו מיבשה.										נה.
בעי רבחה:	המנהיג בעיזא ושיבוטא, מהו? מי אמרינן: כיון דעיוזא לא נחית בים ושיבוטא לא סליק ליבשה - לא כלום עביד, או דלמא השתא מיהת קא מנהיג?										נה.
מתקיף לה רבינא:	אלא מעתה, חיבר חטה ושעורה בידו, וזרע חטה בארץ ושעורה בחוצה לארץ, הכי נמי דמחייב										נה.
אמרי:	הכי השתא, התם - ארץ מקום חיובא, חוצה לארץ לא מקום חיובא, הכא - אידי ואידי חיובא הוא.										נה.
הדרן עלך שור שנגח את הפרה.											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											מ	נה:
מאן דאמר	בבא קמא-הכונס													
	מימרא												■	נה:
	הכונס צאן לדיר ונעל בפניה כראוי, ויצאה והזיקה - פטור לא נעל בפניה כראוי, ויצאה והזיקה - חייב.												■	נה:
	נפרצה בלילה או שפרצוה לסטים, ויצאה והזיקה - פטור.												■	נה:
	הוציאוה לסטים - לסטים חייבין.												■	נה:
	הניחה בחמה, או שמסרה לחרש שוטה וקטן, ויצאה והזיקה - חייב.												■	נה:
	מסרה לרועה - נכנס הרועה תחתיו.												■	נה:
	נפלה לגינה ונהנית - משלמת מה שנהנית												■	נה:
	ירדה כדרכה והזיקה - משלמת מה שהזיקה.												■	נה:
	כיצד משלמת מה שהזיקה?											⋄ ^		נה:
	שמין בית סאה באותה שדה כמה היתה יפה וכמה היא יפה										⋄ ! ⋄			נה:
	אכלה פירות גמורים משלמת פירות גמורים, אם סאה - סאה, אם סאתים - סאתים.										⋄ ! ⋄			נה:
	אזיהו כראוי, ואזיהו שלא כראוי? דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה - זהו כראוי, שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה - זהו שלא כראוי.											⋄ ■		נה:
	מאן תנא מועד דסגי ליה בשמירה פחותה? ר"י היא											⋄ ז		נה:
	קשרו בעליו במסירה ונעל לפניו כראוי, ויצא והזיק, אחד תם ואחד מועד - חייב, דברי ר"מ											⋄ ■ ⋄		נה:
	תם - חייב, מועד - פטור, שנאמר: (שמות כ"א) ולא ישמרנו בעליו, ושומר הוא זה											⋄ ■ ⋄		נה:
	אין לו שמירה אלא סכין.											⋄ ■ ⋄		נה:
	אפילו תימא ר"מ, שאני שן ורגל, דהתורה מיעטה בשמירתן											⋄ !		נה:
	ארבעה דברים התורה מיעטה בשמירתן, ואלו הן: בור ואש, שן ורגל.											⋄ ! ■		נה:
	בור - דכתיב: (שמות כ"א) כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו, הא כסוה - פטור											⋄ ! ■		נה:
	אש - דכתיב: (שמות כ"ב) שלם ישלם המבעיר את הבערה, עד דעביד כעין מבעיר											⋄ ! ■		נה:
	שן - דכתיב: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, עד דעביד כעין ובער											⋄ ! ■		נה:
	רגל - דכתיב: ושלח, עד דעביד כעין ושלח.											⋄ ! ■		נה:
	ושלח - זה הרגל, וכן הוא אומר: (ישעיהו ל"ב) משלחי רגל השור והחמור, ובער - זה השן, וכן הוא אומר: (מלכים א' י"ד) כאשר יבער הגלגל עד תומו											⋄ ! ■		נה:
	טעמא דעביד כעין ושלח ובער, הא לא עביד - לא.											⋄ ! ■		נה:
	מתניתין נמי דיקא											⋄ ! ■		נה:
	צאן											⋄ ! ■		נה:
	מכדי בשור קא עסקינן ואתי, ניתני שור, מאי שנא דקתני צאן? לאו משום דהתורה מיעטה בשמירתן, לאו משום דכאן קרן לא כתיבא בה, שן ורגל הוא דכתיב ביה, וקמ"ל דשן ורגל דמועדין הוא, ש"מ.											⋄ ! ■		נה:
	ארבעה דברים, העושה אותן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, ואלו הן: הפורץ גדר בפני בהמת חבירו, והכופף קמתו של חבירו בפני הדליקה, והשוכר עדי שקר להעיד, והיודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו.											⋄ ! ■		נה:
	הפורץ גדר בפני בהמת חבירו.											⋄ ! ■		נה:
	ה"ד?											⋄ ^		נה:
	אילימא בכותל בריא											⋄ !		נה:
	בדיני אדם נמי נחייב											⋄ ז		נה:
	אלא בכותל רעוע.											⋄ !		נה: